

Kézfogások

Hallom: hosszú ideig gondban voltak a szegedi restaurátorok. Opusztaszerre készítik a Fesztykörképet, leendő nemzeti emlékparkunkba, ám a helyreállításához szükséges méretű vásznat Magyarországon nem tudták beszerezni. A lódi, lengyel testvérvárosi különtőség múzeumlátogatás közben szerzett tudomást az akadályról, amelyet mindjárt el is hártottak: Lóczy textilyára „besegít” a szegedi restaurátoroknak. Olvasom: Bács-Kiskunban és a Krímben közös kiadású könyv jelent meg, magyar és orosz nyelven számol be a magyar és szovjet terület tizenöt évi együttműködéséről, barátságáról.

Emlékezzünk csak! Amikor az emberiség figyelmét Sztálingrádra összpontosult, a hitlerista Luftwaffe bombáitól oly sokat szenvedett Coventryből érkezett javaslat, hogy létesítsenek baráti kapcsolatot a két város között. Aztán megalakult a Testvérvárosok Világszövetsége, amelynek első magyar tagja Dunaújváros, éppen az angol Coventryt választotta testvérvárosnak. Majd — ez már így illik — világnapja is lett a testvérvárosoknak: ilyenkor közönséges táviratok egész sora járja be a Földet; városok, megyék üdvözik egymást. De ha az egész csak ennyiből állna, no, meg néhány delegáció vendégeskedéséből, akár formálisnak is bélyegezhetnénk ezeket a barátságokat.

Am a kapcsolatok a bemutatkozással csak elkezdődnek. Minden egyes ismerkedéssel is erősödnek a határokon túli kézfogások, de mély barátsággá a kultúra, a sport, a gazdasági-műszaki, a tudományos együttműködés megannyi változata ötvözi őket. Hogy Szegeden, Odessza nevének hallatára mindenki az újszegedi lakótelepre gondol, vagy hogy Egerben Cseboksárról neveznek el egy egész

városrészt, az több mint egyszerű udvariassági gesztus. Jelképe a népek barátságának. A cikk elején említett példákat annyi, de annyi hasonlóval tudnánk kiegészíteni!

Ma már hazánk legtöbb városát baráti szálak fűzik mind a szocialista, mind pedig különböző tőkésországok városaihoz. Természetesen a legszélesebb körű kapcsolat a szocialista országok között alakult ki, s ez nem szorul különösebb magyarázatra. Az azonban igen, hogy milyen fejlődési lehetőségek előtt állnak e kapcsolataink. Mindenekelőtt egy-egy város, terület barátságának konkrét tettekben is meg kell nyilvánulnia, ehhez pedig nem elég a szűken vett protokollismerkedés, lakóiknak is mind többet kell tudniuk arról a városról, megyéről, amellyel kapcsolatot tartanak. Erre szolgálnak a tárlatok, kiadványok, a különböző barátságvonatok, vendégszereplések. Lóczyban tartották már Csongrád megyei hetet, a szegediek készülnek Lóczy bemutatására és így tovább.

Új és hasznosnak ígérkező vonás, hogy egy-egy város üzemei, termelőszövetkezetei is kapcsolatot teremtenek az illető testvérváros hasonló profilú gyáraival, gazdaságaival. E kapcsolatokból egyre-másra alakulnak ki a termelési együttműködések, tapasztalatcserék, s nem ritkán szállítanak egymásnak már berendezéseket, terveket is a „szomszéd várak”.

Nem véletlenül használtam a szomszéd szót. Hiszen bármilyen messze vannak is egymástól a települések, lakóik olyanok, akár a jó szomszédok: örülnek a másik sikerének, segítenek ott, ahol tudnak. A határokon túli kézfogások a közösségek közelségét mérik. Nem kilométerekben.

T. E.

Ballagás

Ballagnak a Gutenberg utcai közgazdasági szakközépiskola diákjai

kedden, a szakközépiskolásoknak csütörtökön a matematika írásbeli következik, kedden-szerdán a szakmai tárgyakból vizsgáznak a szakközépiskolák tanulói.

A matematika, fizika és biológia közös (érettségi-egyetemi felvételi) dolgozatokat 23-án és 24-én írják a diákok.

Szegedi karmester sikere

Lezárult a II. karmester-verseny válogatója: a hat magyar versenyző közül Cser Miklós, a Szegedi Nemzeti Színház és Kocz Tamás, az Állami Operaház dirigense jutott tovább. Az idei karmester-verseny válogatóján negyvenen indultak, közülük tizenhatan vehettek részt az elődöntőn. A válogató fordulóján a MÁV Szimfonikus Zenekarának közreműködésével — a kőbányai Pataky István Művelődési Otthon színháztermében zajlottak le. Lényeges újdonsága volt az idei válogatónak, hogy a részt vevő zenekar is pontozott, s a zenészek véleménye nem minden esetben egyezett meg a zsűri döntésével. A versenyzők 20–20 percet kaptak Mozart-, Beethoven-, Schubert- és Rossini-művek életre keltésére. Az erős mezőnyre jellemző, hogy az egyik induló, aki az első karmester-versenyen bejutott az elődöntőbe, most jobb felkészüléssel már nem kerül kamera elé. A válogató részfelvételeit vasárnap sugározza a televízió.

Az elődöntő felvételei hétfőn kezdődnek a tévé 4-es stúdiójában. Kedden és szerdán láthatják a televízió nézői a 16 karmester versengését. Az elődöntőből a közép-döntőbe kilencen juthatnak tovább.

Kiállítási napló

DÉL-ALFÖLDI TÁRLAT SZENTESÉN.

Mindenekelőtt az örömlőknek adjunk hangot. A Dél-Alföld művészeinek, s főként az alkotásoknak, az amúgy is zsúfolt kiállítási programban, nem kell ezúttal évenként végigvándorolni a négy várost, Hódmezővásárhelyt, Gyulát, Szegedet és Szenteset. Mostantól felváltva fogadják a városok a tájegység képzőművészeit. Ez a döntés remélhetőleg egy alakuló, az eddiginél egészségesebb kiállításpolitikai első fejszéje. (Nem is az első, hiszen a békésbábai Alföldi Tárlatot ezúttal két évenként, biennálé jelleggel szervezik!) A másik öröm, hogy Szentes város patriótái gondoskodással, nagy szeretettel, nemcsak hagyományaihoz méltón bábáskodott a tárlat szervezése, rendezése fölött. Nem rajtuk, a kamaratárlatokra készült kiállítóterem szűköségét, mint, hogy nem elég áttekinthető, nem elég látványos a bemutatott anyag. (Zárójelbe kíváncsi gondolat: Szentes a tömegközlekedési eszközökkel messzebb van, mint Budapest!) Jó volna tudni, a beadott anyag és a zsűri szigorja között milyen összefüggés van — 52 művész 84 munkája került közönség elé —, mert bejutott néhány átlagszínvonalat romboló mű, s patinás, vonzó nevek hiányoznak.

A hiányok és örömlők díszszemléje után a kiállítás első impressziója, hogy az előző kollektív tárlatokhoz képest megszorodott a

portré, az emberábrázolás. Nemcsak megszorodott, hanem jó, minőségi arcképekkel, figurákkal gazdagodott. Kapásból föl lehet nyolc-tíz nevet sorolni, akik komolyan veszik a portréfestés és mintázás sorítóhiányát, s mind többen vállalkoznak a nagyobb ismeretanyagot, elmélyülést, értelmisértársadalmi azonosulást igénylő munkára. Csikós András, Dér István, Erdős Péter, Fejér Csaba, Fülöp Erzsébet, Hézsó Ferenc, Nálkai András, Stéhlík János, Zoltáni István, Koszta Rozália, Lantos Györgyi, Zayzon Agnes sorba állított névvel jellegű sokféle megközelítést, művészi színvonalat, stílári megoldást takar, s talán ez a gazdagság az egyik erénye a portréknak. A mély, családi kapcsolatok hordozó realis arckép, a dokumentalista pontosság, a summázott tipizálás, a lírai megfogalmazás, a dekoratív összesség, a groteszk ironia, az oldott festőiesség, a tömör jelképiség egyaránt megtalálható. Ezekkel a portrékkal nemcsak gazdagabb lett a Dél-alföldi Tárlat, hanem emberileg, tartalmát tekintve mélyebb is.

Természetesen most sem számúzták a hagyományokhoz erőteljesebb szálakkal kötődő tájképeket. Közöttük a régi paraszti életforma, a tanyavilág még mindig a fő ihlető forrás, egyre kevesebb újat tartogatva. Mégis szívesen áldogálunk Szalay Ferenc Szekeren című képe előtt, nemcsak azért, mert mesterien felépített, festőileg pontosan kidolgozott, hanem azért is, mert néhanapján a „soklóerők gépkorában” fel-felkíváncsunk gyerekkorunk zörgő szekereire, de túl a nosztalgiaikon, egy életforma szekerezik felénk, egyre közelebb, hogy hozzánk elérve bennünk a múlt értékes és tanulságos kristályává nemeseedjen. Zombori László, a Koszta-émlékplakett és -díj idei nyertes a festőiesség olyan útján jár, ahol egyre kevesebb a valószínűségem, a konkrétum, a

szervező erő, mind több a fakturális bravúr, festői virtuozitás. Képeinek értékeihez, Zombori tehetségéhez nem férhet kétség, a serpenyő megbillenésének veszélye azonban főnnél.

A grafika mostani bemutatkozása nemcsak számszerűségében verszékeny, hanem meglehetősen tanulmányjellegű is. A szobrok között — itt is sok a hiányzó, méltán keresett alkotó — pedig a család élet apró életképei dominálnak, változó színvonalon. Figyelmet érdemelnek a szegényes anyagban Lapis András szobrai, Gera Katalin, Lantos Györgyi és Mladonyczy Béla érmei.

FARKAS PÁL SZOBRAL. „Nagy örömmel tértek haza szülővárosomba kiállítani” — írja kiállítására invitáló meghívója szövegében Farkas Pál szobrászművész. A Közművelődési Palota Kupolájában rendezett kiállítás szép művészi élmény. Farkas Pál nagyszerűen ismeri és szereti anyagát, legyen az fa, agyag vagy bronz.

Plasztikáinak egyik témaköre a család: felesége, gyermekei gyakran szolgálnak modellül. Ezeket egyszerre jellemzi a játékoság és szeretet, személyes közvetlenség és a műfaj megkövetelté állandóság. Nagyobb igénytelenséggel szegedi tárlaton már látott Ermész című faszobor, a Tavaszí szobor címet viselő, köztérre kíváncsi alkotás. A Baglyos című nagyméretű fadombormű és a Gyermekek féltő című szobor. Jó érzékkel ötvöz egy-egy művön belül különböző anyagokat — régi kereket, paraszti eszközöket, szelvényes-és-áztatta kerítésdarabot. Ezek nemcsak izgalmas plasztikai alakzatok, hanem — és elsősorban! — tartalmi hordozók.

Farkas Pál ebből a városból startolt. Tápai Antal és a szegedi iskolák tették farsisnyájába az indulás hátrahagyott pogácsáit, s mostani kiállításán már ezen indításokhoz hű, érett művészként jelentkezett.

Tandi Lajos

Tanulmányi versenyek eredményei

Az országos középiskolai tanulmányi versenyekről újabb szegedi gimnazisták sikereiről érkezett hír. A Ságvári gimnázium tanulói közül hárman is bejutottak a legjobb tíz közé, ahol orosz nyelvből Farkas Ildikó ötödik, Nagy Katalin tizedik (szaktanár: Gábris Ida), Bogáts Gábor pedig biológia-ból tizedik (szaktanár: dr. Minker Emilné). Mindhármán természetesen felvételi vizsga nélkül kerülnek be az egyetemekre. Remekeltek a ságváristák a középfokú nyelvvizsgán is. Szegeden egyedülálló, hogy 13 diákjuk tett le francia nyelvből középfokú vizsgát Budapesten (szaktanár: Kovács Béla). A Ságvári gimnáziumnak további két tanulója: Kemény Eszter és Valkusz Pál az érettségivel függetlenül nyert felvételt az NDK, illetve a Szovjetunió egyik műszaki egyetemére.

Az országos építőipari tanulmányi versenyen Lakatos István, a szegedi Vedres István Építőipari Szakközépiskola negyedik osztályos tanulója harmadik díjat kapott, így az érettségi vizsgán máris jelese van a szakmai tárgyakból, s nem kell felvételiznie a műszaki egyetemre.

Pártnapok Szegeden és a járásban

A most következő héten az alábbi helyeken tartanak pártnapokat.

Szegeden:

Május 17-én, kedden 14 órakor a MAHART-nál dr. Varga Dezső; 17 órakor a Belváros III. pártbizottságán elnöke dr. Oszkó János lesz az előadó.

Május 19-én, csütörtökön 14 óra 15-kor az Ikarus szegedi gyáregységénél dr. Ozvald Imre; 14 óra 30-kor a kéziszerszámgárban Papdi József; 15 órakor a szemklinikán Fodor Gábor; 16 órakor a MÁV Petőfi Kulturális Központban Török József, az MTA Biológiai Kutatóintézetében dr. Kocz János, a József Attila Mgtsz-ben Ludányi István tart pártnapot.

Május 20-án, pénteken 14 óra 30-kor a gumigyárban dr. Varga Dezső; 15 óra 30-kor a tanácsi szolgálati vállalatok pártbizottságán Berta István; 16 órakor a levéltárban dr. Tamasi Mihály lesz a pártnapi előadó.

A szegedi járásban:

Május 16-án, hétfőn 16 órakor az újszentiváni tanácskaszán Takács Ferenc tart pártnapot.

Május 18-án, szerdán 14 órakor a tiszaszigeti művelődési házban Horváth Irén; 15 órakor a szegedi járási hivatalnál Perényi István; 18 órakor a röskei Kossuth Mgtsz-ben Vörös Lajos lesz az előadó.

Május 19-én, csütörtökön 17 órakor a pusztaszeri művelődési házban Apró Ferenc, a kisteleki művelődési házban Perényi István tart pártnapot.

Május 20-án, pénteken 14 órakor a deszki művelődési házban Gila Ferenc; 16 órakor az öttömösi pártbizottságán elnöke dr. Oszkó János lesz az előadó.

Makón, május 18-án, szerdán 14.30-kor a FÉG-nél dr. Perjési László tart pártnapot.

Hódmezővásárhelyen, május 18-án, szerdán az SZTK-ban 16.30-kor Szabó Sándor lesz az előadó.

Konferencia a barokkról

Szombaton véget ért Győrött A magyarországi barokk kezdetei című tudományos ülésszak. A négynapos tanácskozás résztvevői, a budapesti, a debreceni és a szegedi tudományegyetemek magyar irodalomtörténeti tanszékeinek oktatói és hallgatói előadásokat hallgattak az európai barokk-kutatás és a magyar barokk irodalom összefüggéseiről, a barokk irodalom győri vonatkozásai-

ról, és a 17. század eleji magyar költészet poétikájáról. Megvitaták azokat a történelmi-társadalmi körülményeket, amelyek a barokk kialakulásához vezettek. A hazai előadók közül külföldi szaktekintélyek is tartottak előadásokat a barokk irodalom témakörében. Az ülésszak résztvevői megismerkedtek Győr barokk belvárosának műemlékeivel, kirándultak a panasznonhalmi várba is.